

§ 6. Le Ministre détermine ce qu'il faut entendre par frais de fonctionnement et frais d'infrastructure.

Art. 7. § 1. Les projets visés à l'article 2, doivent être soumis à l'avis de la Commission d'agrément visée à l'article 4 de l'arrêté royal du 23 septembre 1991 portant exécution de l'article 174 de la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales.

§ 2. Le Ministre détermine la manière dont cet avis doit être rendu.

Art. 8. Après avis de la Commission d'agrément, le Ministre conclut avec le promoteur une convention.

La convention a une durée d'un an.

Elle comporte au moins les mentions suivantes :

1. une description du type de projet;
2. une description des personnes qui seront mises au travail dans le cadre du projet;
3. l'intervention financière octroyée et les attestations nécessaires en vue de sa liquidation;
4. les modalités d'évaluation et de contrôle sur le déroulement du projet.

Les résultats de l'évaluation et du contrôle doivent être communiqués à la Commission d'agrément.

Art. 9. Le Ministre détermine le mode selon lequel le promoteur restitue le montant de l'intervention financière, lorsqu'il met fin unilatéralement au projet sans justification ou qu'il ne respecte pas les termes de la convention visée à l'article 8.

Art. 10. Les fonctionnaires et agents chargés de la surveillance de l'exécution du présent arrêté sont les inspecteurs et inspecteurs adjoints de l'Administration de la Réglementation et des Relations du Travail du Ministère de l'emploi et du Travail.

Art. 11. Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 1993.

Art. 12. Notre Ministre de l'Emploi et du Travail est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 7 septembre 1993.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Emploi et du Travail,
Mme M. SMET

§ 6. De Minister bepaalt wat onder werkingskosten en infrastructuurkosten dient verstaan te worden.

Art. 7. § 1. De projecten zoals bedoeld in artikel 2, dienen voor advies te worden voorgelegd aan de Erkenningscommissie, zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 september 1991 houdende uitvoering van artikel 174 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen.

§ 2. De Minister bepaalt op welke wijze dit advies dient verstrekt te worden.

Art. 8. Na advies van de Erkenningscommissie, ondertekent de Minister een overeenkomst met de promotor.

De overeenkomst heeft een duur van één jaar.

Zij omvat tenminste de volgende vermeldingen :

1. een omschrijving van het type van het project;
2. een omschrijving van de personen die binnen het kader van het project zullen tewerkgesteld worden;
3. de toegekende financiële tussenkomst en de bewijsstukken die nodig zijn voor de vereffening ervan;
4. de wijze waarop de evaluatie en de controle op het project zal verlopen.

De resultaten van de evaluatie en de controle dienen te worden medegedeeld aan de Erkenningscommissie.

Art. 9. De Minister bepaalt de wijze waarop de promotor het bedrag van de financiële tussenkomst terugstort, in het geval hij eenzijdig en zonder rechtvaardiging een einde stelt aan het project of zo hij zijn verplichtingen opgelegd door de overeenkomst bedoeld in artikel 8 niet nakomt.

Art. 10. De ambtenaren en beambten belast met het toezicht op de uitvoering van dit besluit zijn de inspecteurs en adjunct-inspecteurs van de Administratie van de Arbeidsbetrekkingen en Reglementering van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Art. 11. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993.

Art. 12. Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 7 september 1993.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
Mevr. M. SMET

EXECUTIFS — EXECUTIEVEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

N. 93 — 2150

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

30 JUNI 1993. — Decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium (1)

De Vlaamse Raad heeft aangenomen en Wij, Executieve, bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK I. — Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

Art. 2. Dit decreet regelt de bescherming, het behoud, de instandhouding, het herstel en het beheer van het archeologisch patrimonium, alsmede de organisatie en de reglementering van de archeologische opgravingen.

Art. 3. Voor de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder :

1° archeologisch patrimonium : alle vormen van archeologische monumenten en zones;

2° archeologische monumenten : alle overblijfselen en voorwerpen of enig ander spoor van menselijk bestaan die getuigenis afleggen van tijdperken en beschavingen waarvoor opgravingen of vondsten de belangrijkste of één van de belangrijkste bronnen van informatie zijn, onderverdeeld in :

a) onroerende archeologische monumenten : alle niet verplaatsbare archeologische monumenten die ondergronds of aan de oppervlakte of onder water aanwezig zijn, alsook de roerende archeologische monumenten die onroerend zijn door bestemming;

b) roerende archeologische monumenten : alle andere archeologische monumenten;

3° archeologische zone : alle gronden die van wetenschappelijk en cultuurhistorisch belang zijn wegens de daar aanwezige archeologische monumenten;

(1) Zitting 1992-1993

Stukken. — Ontwerp van decreet : 258, nr. 1. — Amendementen : 258, nrs. 2 tot 4. — Verslag : 258, nr. 5. — Amendementen : 258, nrs. 6 tot 8.

Handelingen. — Bespreking en aanneming. Vergaderingen van 21 en 24 juni 1993.

4° beschermde goederen : het archeologisch patrimonium dat volgens de bepalingen van dit decreet is ingeschreven op een ontwerp van lijst of op een lijst van beschermde archeologische monumenten en/of zones;

5° archeologische opgravingen : de aanwending van wetenschappelijke technieken waaronder men doelbewust de ondergrondse of aan de oppervlakte of onder water aanwezige archeologische monumenten opspoort, blootlegt en onderzoekt;

6° archeologische prospecties : de aanwending van technieken waardoor men doelbewust de aanwezigheid van archeologische monumenten opspoort;

7° toevalsvondst : de louter toevallige ontdekking van archeologische monumenten en zones;

8° Instituut : het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium;

9° Raad : de Vlaamse Archeologische Raad zoals bepaald in artikel 11;

10° eigenaar : de natuurlijke of rechtspersoon, houder van het recht op eigendom, vruchtgebruik, erfpacht of recht van opstal;

11° gebruiker : de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, andere dan die bedoeld in 10°, die een zakelijk of persoonlijk recht kan doen gelden, inzonderheid de huurder en de pachter;

12° regionale openbare besturen : de provincies, de bisschoppelijke seminaries en de kathedrale kerkfabrieken;

13° lokale openbare besturen : de gemeenten, de verenigingen van gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de intercommunale centra voor maatschappelijk welzijn, de polders, de wateringeng, de verenigingen van polders en wateringeng, de kerkfabrieken en de andere rechtspersonen die voor de uitoefening van een openbare eredienst of voor verenigingen van vrijzinnigen onroerende goederen beheren.

Art. 4. § 1. De ontdekking, de bescherming en het behoud van het archeologisch patrimonium en het uitvoeren van archeologische opgravingen zijn van algemeen nut.

§ 2. De eigenaar en de gebruiker zijn ertoe gehouden de archeologische monumenten die zich op hun gronden bevinden te bewaren en te beschermen en ze voor beschadiging en vernieling te behoeden.

HOOFDSTUK II. — Opgravingen en toevalsvondsten

Art. 5. Voor vergunningen afgeleverd op grond van artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, is de in hetzelfde artikel vermelde minister of zijn gevolmachtigde ertoe gehouden binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij de krachtens dit decreet aangewezen gemachtigde van de Vlaamse Executieve.

Deze brengt binnen dertig dagen na ontvangst van de adviesaanvraag een bindend advies uit.

Dit bindend advies kan nadere voorwaarden opleggen en voorschriften bevatten ter bescherming van het archeologisch patrimonium.

Bij ontstentenis van een binnen de voorgeschreven termijn overgezonden advies wordt dit geacht gunstig te zijn.

Art. 6. § 1. Het is verboden zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de Executieve of haar gemachtigde archeologische opgravingen of graafwerken met de bedoeling archeologische monumenten op de sporen en vrij te leggen, uit te voeren.

Indien de vergunning wordt geweigerd, opgeschort of ingetrokken, kan de aanvrager tegen deze beslissing beroep instellen bij de Executieve die uitspraak doet na de Raad te hebben gehoord.

De Executieve stelt de vergunningsprocedure en de beroepsprocedure vast.

§ 2. Het uitvoeren van prospecties zonder ingreep in de bodem is toegelaten, onverminderd de meldingsplicht zoals bepaald in artikel 8. Voor het uitvoeren van archeologische prospecties met ingreep in de bodem gelden de bepalingen die van toepassing zijn op de archeologische opgravingen.

§ 3. De Executieve bepaalt de algemene voorwaarden voor het uitvoeren van archeologische opgravingen, de kwalificaties waarover de personen moeten beschikken die archeologische opgravingen uitvoeren en de procedure voor aanvraag, schorsing of intrekking van de vergunning.

Deze vergunning wordt afgeleverd voor een welbepaald archeologisch monument of archeologische zone en voor een welbepaalde termijn.

De aflevering van een vergunning wordt afhankelijk gemaakt van voorwaarden die betrekking hebben op inzonderheid :

1° de noodzaak of wenselijkheid om het archeologisch monument of de archeologische zone voor de toekomst te bewaren;

2° het belang van het archeologisch monument of de archeologische zone;

3° de kwalificaties en de middelen waarover de aanvrager beschikt om de opgraving tot een goed einde te brengen;

4° het sluiten van een schriftelijke overeenkomst tussen de vergunningsaanvrager, de eigenaar en de gebruiker, die de vergoeding regelt voor eventuele schade en die de bestemming van de roerende archeologische monumenten regelt;

5° de verbintenis door de vergunningsaanvrager om binnen te bepalen termijnen interimverslagen en een volledig eindverslag bij de Executieve in te dienen en deze verslagen te publiceren;

6° het aanvaarden door de vergunningsaanvrager van een toezicht door het Instituut en de Raad, elk wat hun bevoegdheid betreft.

Art. 7. De Executieve kan het uitvoeren van een opgraving tot algemeen nut verklaren en daartoe de tijdelijke bezetting van de gronden bevelen. Zij bepaalt de grenzen van deze gronden en de duur van de bezetting. Zij kan de voorwaarden bepalen waaronder intussen andere werken en handelingen op deze gronden mogen worden uitgevoerd, alsook kan zij het stilleggen van die werken en handelingen of een opschorting of intrekking van verleende verkavelings-, bouw- en exploitatievergunningen bevelen.

Art. 8. Eenieder die, anders dan bij het uitvoeren van vergunde archeologische opgravingen een goed vindt waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat het een archeologisch monument betreft, is verplicht hiervan binnen drie dagen aangifte te doen bij het Instituut. Het Instituut stelt de eigenaar en de gebruiker, in geval zij niet de vinder zijn, en de betrokken gemeente(n) hiervan in kennis.

De gevonden archeologische monumenten en hun vindplaats moeten tot de tiende dag na de melding in onveranderde toestand door de eigenaar, gebruiker en vinder bewaard blijven, beschermd worden tegen beschadiging of vernieling en toegankelijk gesteld worden voor onderzoek door het Instituut of zijn gemachtigde, zonder dat dit aanleiding kan geven tot het vorderen van enige schadevergoeding.

De termijn van tien dagen kan door de Executieve of haar gemachtigde ingekort worden na onderzoek of indien deze verplichting tot onverantwoord hoge kosten aanleiding zou geven, of verlengd worden.

De Executieve bepaalt de algemene beschermingsvoorschriften die op de bij toevalsvondsten gevonden archeologische monumenten van toepassing zijn.

Art. 9. Het is verboden om zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van de Executieve of haar gemachtigde detectoren, inzonderheid metaaldetectoren, te gebruiken om archeologische monumenten op de sporen en te verzamelen. De Executieve stelt de vergunningsprocedure vast. Het gebruik van detectoren kan slechts worden vergund in het kader van een in toepassing van artikel 6, § 1 vergunde opgraving.

Art. 10. Een vergoeding kan worden gevorderd voor eventuele schade, voor zover door de schade-eiser wordt bewezen voortvloeiend uit :

1° de toepassing van artikel 7 voor zover de stillegging van werken en handelingen of de opschorting van verleende verkavelings-, bouw- en exploitatievergunningen dertig dagen overschrijdt;

2° de intrekking van verleende verkavelings-, bouw- en exploitatievergunningen zoals vermeld in artikel 7;

3° de verlenging van de termijn van tien dagen zoals vermeld in artikel 8, voor zover de totale termijn dertig dagen overschrijdt.

De Executieve stelt die vergoeding onverwijld vast en keert ze dadelijk uit. Bij betwisting stelt de rechter de vergoeding vast.

Schade voortvloeiend uit de toepassing van artikel 7 kan evenwel niet gevorderd worden wanneer de eigenaar en de uitvoerder van de werken tijdens dewelke de toevalsvondst gebeurde, zich niet van hun meldingsplicht hebben gekwet.

HOOFDSTUK III. — *Instellingen*

Afdeling 1. — Vlaamse Archeologische Raad

Art. 11. Er wordt een Vlaamse Archeologische Raad opgericht. Deze brengt desgevraagd of uit eigen beweging aan de Executieve advies uit over aangelegenheden die op het archeologisch patrimonium betrekking hebben. De Executieve bepaalt de samenstelling en de werking van de Raad.

Afdeling 2. — Instituut voor het Archeologisch Patrimonium

Art. 12. Het Instituut heeft tot taak het beleid inzake inventarisatie, het beheer en de bescherming van het archeologisch patrimonium in het Vlaamse Gewest voor te bereiden en uit te voeren en zelf wetenschappelijk onderzoek en studies van dit archeologisch patrimonium te verrichten. Het voert daartoe de door de Executieve en dit decreet opgelegde opdrachten uit.

Het Instituut verleent aan de Raad medewerking bij de uitvoering van zijn taak en neemt tevens het secretariaat van de Raad waar.

De Executieve bepaalt de organisatie, de bevoegdheden en de werking van het Instituut.

HOOFDSTUK IV. — *Bescherming*

Afdeling 1. — Procedure

Art. 13. § 1. De Executieve maakt ontwerpen van lijst op van de voor bescherming vatbare archeologische monumenten en zones. Zij besluit daartoe op eigen initiatief of op voorstel van het Instituut, de Raad, een provincie, een gemeente, een privaatrechtelijk of publiekrechtelijke instelling of vereniging of een particulier.

§ 2. De ontwerpen van lijst bevatten :

- de benaming en de beschrijving van de te beschermen goederen;
- de kadastrale nummers van de percelen waar die goederen zich bevinden;
- een plan waarop die goederen nauwkeurig worden afgebeeld;
- de vermelding van de eventuele plannen van aanleg die op die goederen betrekking hebben;
- de redenen die tot de bescherming aanleiding geven;
- de algemene en bijzondere beschermingsvoorschriften.

Art. 14. § 1. De ontwerpen van lijst worden terzelfdertijd :

1° bij een ter post aangetekende brief ter kennis gebracht van de eigenaars zoals bekend bij de Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen op de datum van opmaken van de ontwerpen van lijst :

2° ter kennis gebracht van :

- de minister van justitie indien het gaat om goederen die voor de erediensdienst bestemd zijn;
- de Vlaamse minister(s) bevoegd voor ruimtelijke ordening, landinrichting, milieu, natuurbehoud, monumenten en landschappen en natuurlijke rijkdommen;
- de provincie(s) waar de te beschermen goederen zich bevinden;
- de gemeente(n) waar die goederen zich bevinden;
- de Raad.

§ 2. In de kennisgeving aan de in § 1, 1° vermelde eigenaars wordt hen de verplichting medegedeeld binnen tien dagen na ontvangst van de gebruikers bij een ter post aangetekende brief kennis te geven van de ontwerpen van lijst, op straffe van hoofdelijke aansprakelijkheid voor het herstel en de schadeloosstelling zoals bepaald in artikel 37.

§ 3. De in § 1, 1° vermelde eigenaars geven bij een ter post aangetekende brief kennis van de eventuele gewijzigde eigendomstoestand aan het Instituut, binnen tien dagen na ontvangst van de betekening, op straffe van hoofdelijke aansprakelijkheid voor het herstel en de schadeloosstelling zoals bepaald in artikel 37.

§ 4. De ontwerpen van lijst worden bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd.

Art. 15. De rechtsgevolgen van de bescherming treden in werking vanaf de kennisgeving bedoeld in artikel 14, § 1 en § 2 en in ieder geval vanaf de publicatie bedoeld in artikel 14, § 4. De inschrijving op de ontwerpen van lijst, bedoeld in artikel 13, vervalt van rechtswege indien de Executieve geen besluit heeft genomen tot inschrijving op de lijsten, bedoeld in artikel 21, binnen de termijn van één jaar na de publicatie bedoeld in artikel 14, § 4.

Art. 16. Binnen een maand na ontvangst van de in artikel 14, § 1 bedoelde kennisgeving zendt het gemeentebestuur zijn gemotiveerd advies, samen met het proces van de ingediende bezwaren, over de ontwerpen van lijst aan de gouverneur van de betrokken provincie en aan de Executieve.

Binnen twee maanden na ontvangst van de in artikel 14, § 1 bedoelde kennisgeving brengt de provincie over de ontwerpen van lijst een gemotiveerd advies uit bij de Executieve.

Indien de in dit artikel bedoelde adviezen niet binnen de vastgestelde termijnen worden uitgebracht, worden zij geacht gunstig te zijn.

Art. 17. Binnen twee maanden na ontvangst van de in artikel 14, § 1, § 2 en § 3 bedoelde kennisgeving kunnen de eigenaars en gebruikers en de belanghebbende derden bij het gemeentebestuur of bij de Executieve hun opmerkingen en bezwaren indienen.

Art. 18. Het Instituut maakt ten behoeve van de Executieve een verslag op van de in de artikelen 16 en 17 bedoelde adviezen, opmerkingen en bezwaren en brengt daarover een gemotiveerd advies uit.

Art. 19. De Executieve besluit, na advies van de Raad, tot opheffing van de inschrijving op de ontwerpen van lijst of tot inschrijving op de lijst van de beschermde archeologische goederen.

Art. 20. De opheffing van de inschrijving op de ontwerpen van lijst wordt ter kennis gebracht en gepubliceerd overeenkomstig artikel 14.

Art. 21. De Executieve maakt de lijsten op van beschermde archeologische goederen. De lijsten omvatten :

- de geactualiseerde gegevens van artikel 13, § 2;
- de redenen die tot de bescherming doen besluiten ;
- de algemene en bijzondere beschermingsvoorschriften.

Art. 22. De lijsten worden ter kennis gebracht en gepubliceerd overeenkomstig artikel 14 en de rechtsgevolgen van de bescherming treden in werking vanaf deze kennisgeving en in ieder geval vanaf de publikatie.

Art. 23. De Executieve besluit, na advies van de Raad, tot het geheel of gedeeltelijk opheffen of wijzigen van de lijsten van beschermde archeologische goederen.

Afdeling 2. — Rechtsgevolgen

Art. 24. De besluiten tot inschrijving op de ontwerpen van lijst en tot inschrijving op de lijsten van de beschermde archeologische goederen zijn algemeen bindend. Er kan slechts van worden afgeweken in de door dit decreet bepaalde gevallen en vormen.

Art. 25. § 1. De Executieve bepaalt de algemene beschermingsvoorschriften voor beschermde archeologische goederen.

§ 2. Het is verboden zónder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van de Executieve of haar gemachtigde :

- 1° beschermde archeologische goederen te verwijderen of hun toestand te wijzigen;
- 2° graafwerken of terreinwijzigingen, inclusief wijzigingen van de grondwatertafel, uit te voeren in beschermde archeologische goederen, onverminderd de bepalingen van artikel 26;
- 3° archeologische opgravingen, prospecties met ingrepen in de bodem en graafwerken uit te voeren met de bedoeling onroerende archeologische monumenten op de sporen en vrij te leggen en roerende archeologische monumenten te verzamelen of uit hun originele context te verwijderen.

§ 3. De Executieve stelt de vergunningsprocedure vast. De Executieve of haar gemachtigde kan aan de afgifte van een vergunning voorwaarden verbinden. De vergunning wordt verleend voor bepaalde werken, voor een bepaald archeologisch monument of voor een bepaalde archeologische zone en eventueel voor een bepaalde tijd of tot opschorting of opheffing van de vergunning.

§ 4. Deze vergunning wordt geacht ambtshalve te zijn verleend indien het gaat om handelingen en werken die tevens vergunningsplichtig zijn op grond van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en die vergund zijn volgens de procedure en onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 27.

Art. 26. De algemene en bijzondere beschermingsvoorschriften mogen de bestaande exploitatie van de bossen en de bedrijfsvoering van een landbouwbedrijf niet belemmeren, zolang deze activiteiten de aanwezige archeologische monumenten niet beschadigen.

Het scheuren van terreinen, het eerste diepploegen van akkerland en de ontstronking van bosterreinen worden evenwel beschouwd als terreinwijzigingen zoals bedoeld in artikel 25, § 2, 2°.

Art. 27. Voor alle vergunningen te verlenen op grond van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, die betrekking hebben op beschermde goederen, zijn alle vergunningsverlenende instanties alsmede de gemachtigde ambtenaar van het Bestuur van Ruimtelijke Ordening ertoe gehouden binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij de krachtens dit decreet aangewezen gemachtigde van de Executieve. Deze brengt binnen dertig dagen vanaf de datum van ontvangst van de adviesaanvraag bij hen een bindend advies uit.

Dit bindend advies kan nadere voorwaarden opleggen en voorschriften bevatten ter bescherming van het archeologisch patrimonium.

Bij ontstentenis van een binnen de voorgeschreven termijn overgezonden advies wordt dit geacht gunstig te zijn.

Art. 28. Bij overdracht van een beschermd onroerend archeologisch goed of van een op dergelijk goed betrekking hebbend zakelijk recht, moet de instrumenterende ambtenaar in de overdrachtsakte vermelden dat bedoeld goed beschermd is en welke de algemene en bijzondere beschermingsvoorschriften zijn en deze overdracht meedelen aan het Instituut.

Art. 29. Het Instituut houdt een register van beschermde archeologische goederen. De Executieve stelt de inrichting van het register vast en regelt de beveiliging van de informatie die het bevat.

Afschriften van het register berusten bij de provincie(s), de gemeente(n), het kadaster en de bewaarder der hypotheeken, elk voor hun ambtsgebied.

HOOFDSTUK V. — Beheer en subsidiëring

Art. 30. De ambtenaren van het Instituut en andere door de Executieve of haar gemachtigde aangewezen personen hebben, wanneer dit voor een goed beheer van het archeologisch patrimonium noodzakelijk is, toegang tot de terreinen waar zich archeologische monumenten kunnen bevinden, woningen uitgezonderd.

Art. 31. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, hebben de provinciegouverneur, de burgemeester, alsook de daartoe door de Executieve aangewezen ambtenaren toegang tot de beschermde goederen om alle nodige opsporingen en vaststellingen van overtredingen van dit decreet te verrichten.

Art. 32. Werken die worden uitgevoerd of handelingen die worden verricht in strijd met de beschermingsvoorschriften, zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van de Executieve of haar gemachtigde, kunnen worden stilgelegd of belet door de in artikel 31 genoemde personen, op eigen initiatief of op bevel van de Executieve of haar gemachtigde, zo nodig door het leggen van de zegel en inbeslagname van de werken en voortuigen en met behulp van de openbare macht.

Art. 33. § 1. De Executieve kan financiële bijdragen verlenen voor het uitvoeren van archeologische opgravingen.

§ 2. De Executieve kan financiële bijdragen verlenen voor het uitvoeren van instandhoudings-, beveiligings-, beheers- en herstelwerken aan beschermde goederen, die worden ondernomen door of op initiatief van regionale en lokale openbare besturen, publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen of particulieren.

§ 3. De bijdragen bepaald in § 2 hebben betrekking op het totale bedrag van de uitgave voor werken die rechtstreeks verband houden met het archeologisch belang van de beschermde goederen.

§ 4. De Executieve omschrijft de aard van de werken bepaald in § 2 en van de kosten die geheel of gedeeltelijk voor een bijdrage in aanmerking komen, bepaald de algemene voorwaarden, de samenstelling van het dossier en stelt de procedure vast.

§ 5. De verdeling der kosten voor de werken bepaald in § 2 wordt vastgesteld als volgt :

1° voor werken ondernomen door of op initiatief van regionale openbare besturen :

Vlaams Gewest : 60 %;

provincie : 40 %;

2° voor werken ondernomen door of op initiatief van lokale openbare besturen :

Vlaams Gewest : 60 %;

provincie : 20 %;

gemeente : 20 %;

3° Voor werken ondernomen door of op initiatief van andere publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen of particulieren :

Vlaams Gewest : 60 %;

provincie : 20 %;

gemeente : 7,5 %;

initiatiefnemer : 12,5 %.

Art. 34. Met betrekking tot de toevalsvondsten kan tussen het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Executieve of haar gemachtigde, en de eigenaar van het terrein en de vinder een overeenkomst worden gesloten die de bestemming van de roerende archeologische monumenten regelt, onverminderd de rechten van de vinder en de eigenaar van het terrein, zoals bepaald door de artikelen 552 en 716 van het Burgerlijk Wetboek.

Deze overeenkomst kan tevens de overdracht van de roerende archeologische monumenten naar een openbare verzameling bepalen en de eventuele vergoeding die daarvoor aan de eigenaar en de vinder wordt toegekend.

HOOFDSTUK VI. — *Strafbepalingen*

Art. 35. Onverminderd de toepassing van de bij het Strafwetboek of bij andere wetten of decreten bepaalde straffen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en een geldboete van 100 tot 50 000 frank of met één van deze straffen :

1° de eigenaar en de gebruiker die nalaten de bepalingen na te leven van artikel 4, § 2;

2° hij die zonder of in strijd met de bij artikel 6, § 1 bepaalde vergunning opgravingen of graafwerken verricht met het doel archeologische monumenten te ontdekken of te onderzoeken;

3° hij die archeologische prospecties met ingrepen in de bodem uitvoert zonder of in strijd met een schriftelijke vergunning overeenkomstig artikel 6, § 2;

4° hij die verzuimt de algemene voorwaarden na te leven voor het uitvoeren van archeologische opgravingen, opgelegd krachtens artikel 6, § 3;

5° hij die zich verzet tegen het bevel tot tijdelijke bezetting van de gronden, zoals bepaald in artikel 7;

6° hij die nalaat aangifte te doen overeenkomstig artikel 8;

7° de eigenaar en de gebruiker die nalaten de nodige bewakings- en beschermingsmaatregelen te nemen, bepaald in artikel 8;

8° hij die zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning overeenkomstig artikel 9 een detector gebruikt om archeologische monumenten op te sporen en te verzamelen;

9° hij die nalaat de beschermingsvoorschriften na te leven bepaald in de artikelen 13, § 2, artikel 21 en artikel 25;

10° de eigenaar die nalaat de kennisgeving te doen overeenkomstig artikel 14, § 2 en § 3 en artikel 22;

11° hij die zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning overeenkomstig artikel 25, § 2 en § 3 verboden werken en handelingen verricht;

12° de instrumenterende ambtenaar die nalaat de vermelding in de overdrachtsakte in te schrijven en de overdracht te melden aan het Instituut overeenkomstig artikel 28;

13° hij die de toegang weigert aan ambtenaren van het Instituut en andere door de Executieve of haar gemachtigde aangewezen personen overeenkomstig de artikelen 30 en 31;

14° hij die zich verzet tegen het stilleggen of beletten van verboden werken en handelingen overeenkomstig artikel 32.

Art. 36. De bepalingen van het eerste boek van het Strafwetboek, met inbegrip van de artikelen 66, 67, 69, tweede lid en 85 zijn van toepassing op de bij artikel 18 bepaalde misdrijven.

Art. 37. Bij elk vonnis van veroordeling wordt bevel gegeven tot het terugbrengen en het herstel van de beschermde goederen in hun vroegere toestand of uitzicht en dit op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeoosstelling.

Bij het verstrijken van de in het vonnis vastgestelde termijn kan de Executieve of haar gemachtigde de werken op kosten van de veroordeelde laten uitvoeren.

Indien herstel niet mogelijk is, kunnen op vordering van de Executieve of haar gemachtigde aanpassingswerken worden bevolen.

Kondigen dit decreet af, bevelen dat het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Brussel, 30 juni 1993.

De minister-president van de Vlaamse regering,
L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming,
J. SAUWENS

TRADUCTION

MINISTÈRE DE LA COMMUNAUTÉ FLAMANDE

F. 93 — 2150

30 JUIN 1993. — Décret portant protection du patrimoine archéologique (1)

Le Conseil flamand a adopté et Nous, Exécutif, sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE 1er. — Dispositions générales

Article 1er. Le présent décret règle une matière visée à l'article 107^{quater} de la Constitution.

Art. 2. Le présent décret règle la protection, la conservation, la préservation, la restauration et la gestion du patrimoine archéologique ainsi que l'organisation et la réglementation des fouilles archéologiques.

Art. 3. Pour l'application du présent décret et de ses arrêtés d'exécution, on entend par :

- 1° patrimoine archéologique : toutes les formes de monuments et de zones archéologiques;
- 2° monuments archéologiques : tous les vestiges et objets ou toute autre trace d'activité humaine constituant un témoignage d'époques et de civilisations pour lesquelles des fouilles ou des découvertes forment la plus importante sinon une des plus importantes sources d'information, subdivisés en :
 - a) monuments archéologiques immeubles : tous les monuments archéologiques immobiles présents dans le sous-sol, à la surface ou sous l'eau ainsi que les monuments archéologiques mobiliers immeubles par destination;
 - b) monuments archéologiques meubles : tous les autres monuments archéologiques;
- 3° zone archéologique : tous les terrains présentant un intérêt dans le domaine de la science et de l'histoire des civilisations en raison de la présence de monuments archéologiques;
- 4° biens classés : le patrimoine archéologique qui est inscrit sur un projet de liste ou une liste des monuments et/ou des zones archéologiques classés, conformément aux dispositions du présent décret;
- 5° fouilles archéologiques : l'utilisation de techniques scientifiques pour la recherche, l'exhumation et l'examen intentionnels des monuments archéologiques présents dans le sous-sol, à la surface ou sous l'eau;
- 6° prospections archéologiques : l'utilisation de techniques pour le repérage intentionnel de monuments archéologiques;
- 7° trouvaille fortuite : la découverte fortuite de monuments et de zones archéologiques;
- 8° Institut : l'Institut du Patrimoine archéologique;
- 9° Conseil : le Conseil archéologique flamand prévu à l'article 11;
- 10° propriétaire : la personne physique ou morale titulaire du droit de propriété, d'usufruit, d'emphytéose ou de superficie;
- 11° usager : la personne physique ou morale autre que celle visée à 10° qui peut faire valoir un droit réel ou personnel, telle que le locataire et le fermier;
- 12° administrations publiques régionales : les provinces, les séminaires épiscopaux et les fabriques d'église cathédrales;
- 13° administrations publiques locales : les communes, associations de communes, centres publics d'aide sociale, centres intercommunaux d'aide sociale, polders, wateringues, associations de polders et de wateringues, fabriques d'église et les personnes morales assurant la gestion de biens immeubles pour l'exercice d'un culte public ou pour le compte d'associations laïques.

Art. 4. § 1er. La découverte, la protection et la conservation du patrimoine archéologique et l'exécution des fouilles archéologiques sont d'utilité publique.

§ 2. Le propriétaire et l'usager sont tenus de conserver et de protéger les monuments archéologiques situés sur leurs terres et de les préserver de dégâts et de destruction.

CHAPITRE II. — Fouilles et trouvailles fortuites

Art. 5. Pour les autorisations délivrées en vertu de l'article 48 de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, le ministre ou son délégué visé au même article est tenu de recueillir l'avis, dans les trente jours de la réception du dossier, du délégué de l'Exécutif flamand désigné en vertu du présent décret.

Celui-ci rend un avis impératif dans les trente jours de la réception de la demande d'avis.

Cet avis impératif peut imposer des conditions supplémentaires et comporter des prescriptions concernant la protection du patrimoine archéologique.

A défaut d'avis transmis dans le délai prescrit, celui-ci est réputé favorable.

Art. 6. § 1er. Il est interdit d'entreprendre des fouilles archéologiques ou des travaux de terrassement en vue de rechercher et d'exhumer des monuments archéologiques sans l'autorisation préalable écrite de l'Exécutif ou de son délégué.

(1) Session 1992-1993.

Documents. — Projet de décret : 258, n° 1. — Amendements : 258, n°s 2 à 4. — Rapport : 258, n° 5. — Amendements : 258, n°s 6 à 8.

Annales. — Discussion et adoption. Séances des 21 et 24 juin 1993.

Si l'autorisation est refusée, suspendue ou retirée, le demandeur peut exercer un recours contre cette décision auprès de l'Exécutif qui statue après avoir entendu le Conseil.

L'Exécutif fixe la procédure d'autorisation et d'appel.

§ 2. Les prospections entreprises sans modification du sol, sont autorisées, sans préjudice de l'obligation de déclaration prévue à l'article 8. Les prospections archéologiques entreprises avec modification du sol relèvent des dispositions applicables aux fouilles archéologiques.

§ 3. L'Exécutif arrête les conditions générales régissant les fouilles archéologiques, les qualifications requises pour pouvoir entreprendre des fouilles et la procédure de demande, de suspension ou de retrait de l'autorisation.

Cette autorisation est délivrée pour un monument ou une zone archéologique déterminés et pour un délai déterminé.

La délivrance de l'autorisation peut être subordonnée à des conditions relatives à :

- 1° la nécessité ou l'opportunité de sauvegarder pour l'avenir un monument ou une zone archéologique;
- 2° l'intérêt du monument ou de la zone archéologique;
- 3° les qualifications et les moyens dont dispose le demandeur pour mener à bien les fouilles;
- 4° la conclusion d'une convention écrite entre le demandeur d'autorisation, le propriétaire et l'usager qui prévoit l'indemnité en réparation d'éventuels dommages ainsi que la destination des monuments archéologiques meubles;
- 5° l'engagement du demandeur d'autorisation de présenter à l'Exécutif, dans des délais à fixer, des rapports intermédiaires et un rapport final complet et de les publier;
- 6° l'engagement du demandeur d'autorisation de se soumettre au contrôle exercé par l'Institut ou le Conseil, chacun en ce qui concerne leur compétence.

Art. 7. L'Exécutif peut déclarer une fouille d'utilité publique et ordonner à cet effet l'occupation temporaire des terres. Il fixe les limites de ces terrains et la durée de l'occupation. Il peut arrêter les conditions dans lesquelles d'autres travaux et opérations peuvent être exécutés sur ces terres et ordonner la cessation de ces travaux et opérations ainsi que la suspension ou le retrait des permis de lotir, de bâtir et d'exploitation délivrés.

Art. 8. Celui qui, autrement qu'à l'occasion de fouilles archéologiques autorisées, découvre un bien dont il sait ou doit présumer raisonnablement qu'il s'agit d'un monument archéologique, est obligé d'en faire déclaration dans les trois jours auprès de l'Institut. L'Institut en avertit le propriétaire et l'usager, si ceux-ci ne sont pas les inventeurs, ainsi que la ou les communes intéressées.

Les monuments archéologiques découverts et leurs sites doivent, jusqu'au dixième jour de la déclaration, être maintenus en l'état, préservés des dégâts et destructions et rendus accessibles pour examen par l'Institut ou son délégué, par le propriétaire, l'usager et l'inventeur, sans qu'aucune indemnisation puisse être réclamée.

Le délai de dix jours peut être écourté par l'Exécutif ou par son délégué, après examen ou si cette obligation entraînerait des frais exorbitants, ou être prolongé.

L'Exécutif arrête les prescriptions générales de protection applicables aux monuments archéologiques faisant l'objet de trouvailles fortuites.

Art. 9. Il est interdit d'utiliser des détecteurs, en particulier des détecteurs de métaux pour rechercher et collecter des monuments archéologiques, sans autorisation écrite de l'Exécutif ou par dérogation à celle-ci. L'Exécutif arrête la procédure d'autorisation. L'utilisation de détecteurs ne peut être autorisée que dans le cadre d'une fouille autorisée en application de l'article 6, § 1er.

Art. 10. Dans la mesure où le réclamant en fournit la preuve, une indemnité peut être réclamée en réparation des dommages résultant :

- 1° de l'application de l'article 7 si la cessation des travaux et des opérations ou la suspension des permis de lotir, de bâtir et d'exploitation dépasse trente jours;
- 2° du retrait des permis de lotir, de bâtir et d'exploitation visés à l'article 7;
- 3° de la prolongation du délai de dix jours visé à l'article 8 pour autant que le délai total dépasse trente jours.

L'Exécutif fixe et octroie sans tarder cette indemnité. En cas de contestation, le juge fixe l'indemnité.

Les dommages résultant de l'application de l'article 7 ne peuvent toutefois pas être réclamés lorsque le propriétaire et l'entrepreneur des travaux au cours desquels la trouvaille fortuite a eu lieu, ne se sont pas acquittés de leur obligation de déclaration.

CHAPITRE III. — Organismes

Section 1re. — Conseil archéologique flamand

Art. 11. Il est créé un Conseil archéologique flamand. Celui-ci rend des avis, sur demande ou d'initiative, sur les questions relatives au patrimoine archéologique. L'Exécutif fixe la composition et le fonctionnement du Conseil.

Section 2. — Institut du Patrimoine archéologique

Art. 12. L'Institut a pour mission d'élaborer et de mettre en œuvre la politique en matière d'inventaire, de gestion et de protection du patrimoine archéologique en Région flamande et de procéder lui-même à des recherches scientifiques et études de patrimoine archéologique. Il accomplit à cet effet les missions qui lui sont confiées par l'Exécutif et le présent décret.

L'Institut assiste le Conseil dans l'accomplissement de ses missions et assure également le secrétariat du Conseil.

L'Exécutif règle l'organisation, les attributions et le fonctionnement de l'Institut.

CHAPITRE IV. — Protection

Section 1re. — Procédure

Art. 13. § 1er. L'Exécutif établit des projets de liste des monuments et zones archéologiques susceptibles d'être classés. Il procède d'initiative ou à la demande de l'Institut, du Conseil, d'une province, d'une commune, d'un organisme de droit privé ou public, d'une association ou d'un particulier.

§ 2. Les projets de liste comprennent :

- la dénomination et la description des biens à classer;
- les numéros cadastraux des parcelles où sont situés les biens;
- un plan délimitant de façon précise ces biens;

- la mention des plans d'aménagement applicables aux biens;
- les motifs donnant lieu au classement;
- les prescriptions de protection générales et particulières.

Art. 14. § 1er. Les projets de liste sont notifiés en même temps :

1° par lettre recommandée à la poste, aux propriétaires tels que connus à l'Administration de la T.V.A., de l'Enregistrement et des Domaines, à la date de l'établissement des projets de liste :

- 2° — au Ministre de la Justice s'il s'agit de biens destinés aux cultes;
- au(x) ministre(s) flamand(s) chargé(s) de l'aménagement du territoire, de la rénovation rurale, de l'environnement, de la conservation de la nature, des monuments et sites et des ressources naturelles;
 - à la province (aux provinces) où sont situés les biens à classer;
 - à la commune (aux communes) où sont situés ces biens;
 - au Conseil.

§ 2. La notification aux propriétaires visés au § 1er, 1°, leur enjoint également de porter à la connaissance des utilisateurs, par lettre recommandée à la poste, dans les dix jours de la réception, les projets de liste, sous peine d'être solidairement responsables de la réparation et de l'indemnisation comme prévues à l'article 37.

§ 3. Les propriétaires visés au § 1er, 1°, communiquent à l'Institut par lettre recommandée à la poste, les modifications éventuelles en matière de propriété, dans les dix jours de la réception de la notification, sous peine d'être solidairement responsables de la réparation et de l'indemnisation telles que prévues à l'article 37.

§ 4. Les projets de liste sont publiés par extrait au *Moniteur belge*.

Art. 15. Les effets juridiques du classement entrent en vigueur à compter de la notification visée à l'article 14, §§ 1er et 2 et en tout cas à partir de la publication visée à l'article 14, § 4. L'inscription aux projets de liste visés à l'article 13, devient caduque de plein droit si l'Exécutif n'a pas pris un arrêté portant inscription aux listes visées à l'article 21 dans un délai d'un an de la publication visée à l'article 14, § 4.

Art. 16. Dans un mois de la réception de la notification visée à l'article 14, § 1er, l'administration communale transmet son avis motivé en matière des projets de liste, accompagné du procès des réclamations, au gouverneur de la province intéressée et à l'Exécutif.

Dans deux mois de la réception de la notification visée à l'article 14, § 1er, la province rend un avis motivé à l'Exécutif sur les projets de liste.

Si les avis visés au présent article ne sont pas émis dans les délais impartis, ils sont réputés favorables.

Art. 17. Dans deux mois de la réception de la notification visée à l'article 14, §§ 1er, 2 et 3, les propriétaires, les usagers et les tiers intéressés peuvent présenter leurs remarques et réclamations à l'administration communale ou à l'Exécutif.

Art. 18. L'Institut fait rapport à l'Exécutif des avis, remarques et réclamations visés aux articles 16 et 17 et rend un avis motivé en la matière.

Art. 19. L'Exécutif décide, après avis du Conseil, de l'annulation de l'inscription aux projets de liste ou de l'inscription à la liste des biens archéologiques classés.

Art. 20. L'annulation de l'inscription aux projets de liste est notifiée et publiée conformément à l'article 14.

Art. 21. L'Exécutif établit des listes des biens archéologiques classés. Ces listes contiennent :

- les données actualisées de l'article 13, § 2;
- les motifs donnant lieu au classement;
- les prescriptions de classement générales et particulières.

Art. 22. Les listes sont notifiées et publiées conformément à l'article 14 et les effets juridiques du classement entrent en vigueur à partir de cette notification et en tout cas à partir de la publication.

Art. 23. L'Exécutif décide, après avis du Conseil, d'annuler ou de modifier en tout ou en partie, les listes des biens archéologiques classés.

Section 2. — Effets juridiques

Art. 24. Les décisions d'inscription aux projets de liste et d'inscription aux listes des biens archéologiques classés sont obligatoires. Seules les dérogations prévues par le présent décret sont autorisées.

Art. 25. § 1er. L'Exécutif fixe les prescriptions générales de protection régissant les biens archéologiques classés.

§ 2. Il est interdit d'effectuer les opérations suivantes sans autorisation écrite de l'Exécutif ou par dérogation à celle-ci :

- 1° faire disparaître des biens archéologiques classés ou modifier leur état;
- 2° effectuer des travaux de terrassement ou des modifications du relief, y compris des modifications de la nappe phréatique, dans les biens archéologiques classés, sans préjudice des dispositions de l'article 28;
- 3° effectuer des fouilles archéologiques, des prospections impliquant des modifications du sol et des travaux de terrassement en vue de rechercher et d'exhumer des monuments archéologiques immeubles et de collecter ou de retirer de leur contexte original des monuments archéologiques meubles.

§ 3. L'Exécutif fixe la procédure d'autorisation. L'Exécutif ou son délégué peut assortir de conditions la délivrance d'une autorisation. L'autorisation est délivrée pour certains travaux, un monument archéologique déterminé ou pour une zone archéologique déterminée et, le cas échéant, pour un délai déterminé ou jusqu'à la suspension ou retrait de l'autorisation.

§ 4. Cette autorisation est réputée délivrée d'office s'il s'agit d'opérations et de travaux qui sont également soumis à autorisation en vertu de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme et qui ont été autorisés suivant la procédure et dans les conditions prévues à l'article 27.

Art. 26. Les prescriptions de protection générales et particulières ne peuvent entraver l'exploitation existante des bois et l'exploitation d'une entreprise agricole tant que ces activités n'endommagent pas les monuments archéologiques présents.

Le défrichement des terrains, le premier défonçage des terres arables et l'essouchage des terrains boisés sont toutefois considérés comme des modifications du relief visées à l'article 25, § 2, 2°.

Art. 27. Pour toutes les autorisations délivrées en vertu de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme et portant sur des biens classés, toutes les instances délivrant des autorisations ainsi que le fonctionnaire délégué de la Direction de l'Aménagement du Territoire sont tenus de recueillir, dans les trente jours de la réception du dossier, l'avis du délégué de l'Exécutif désigné en vertu du présent décret. Celui-ci rend un avis impératif dans les trente jours de la date de réception de la demande d'avis.

Cet avis impératif peut imposer des conditions supplémentaires et comporter des prescriptions concernant la protection du patrimoine archéologique.

A défaut d'avis transmis dans le délai prescrit, celui-ci est réputé favorable.

Art. 28. En cas de cession d'un bien archéologique immeuble classé ou d'un droit réel sur tel bien, le fonctionnaire instrumentaire consigne sur l'acte de cession la mention que le bien considéré est classé ainsi que les prescriptions de classement générales et particulières et notifie cette cession à l'Institut.

Art. 29. L'Institut tient un registre des biens archéologiques classés. L'Exécutif fixe l'organisation du registre et règle la protection de l'information qu'il contient.

Des copies du registre sont déposées auprès des provinces, des communes, du cadastre et du conservateur des hypothèques, chacun pour ce qui concerne son ressort.

CHAPITRE V. — *Gestion et subvention*

Art. 30. Si une bonne gestion du patrimoine archéologique l'exige, les fonctionnaires de l'Institut et les autres personnes désignées par l'Exécutif ou son délégué, ont accès aux terrains susceptibles de contenir des monuments archéologiques, à l'exception des logements.

Art. 31. Sans préjudice des attributions des officiers de la police judiciaire, le gouverneur de province, le bourgmestre ainsi que les fonctionnaires désignés à cet effet par l'Exécutif, ont accès aux biens classés pour rechercher et constater les infractions au présent décret.

Art. 32. Les travaux ou opérations effectués en violation des prescriptions de classement, sans autorisation écrite de l'Exécutif ou de son délégué ou par dérogation à celle-ci, peuvent être arrêtés ou empêchés par les personnes visées à l'article 31, d'initiative ou par ordre de l'Exécutif ou de son délégué, au besoin par l'apposition des scellés et la saisie des outils et des véhicules et à l'aide de la force publique.

Art. 33. § 1er. L'Exécutif peut subventionner l'exécution des fouilles archéologiques.

§ 2. L'Exécutif peut subventionner les travaux de préservation, de protection, de gestion et de restauration des biens classés qui sont entrepris par ou à l'initiative des administrations publiques régionales et locales, des personnes morales de droit public ou de droit privé ou des particuliers.

§ 3. Les subventions visées au § 2 portent sur le montant total des dépenses pour l'exécution de travaux liés directement à l'intérêt archéologique des biens classés.

§ 4. L'Exécutif définit la nature des travaux visés au § 2 et des frais admis en tout ou en partie aux subventions, arrête les conditions générales, la composition du dossier et fixe la procédure.

§ 5. La répartition des frais pour les travaux visés au § 2 est fixée comme suit :

1° pour les travaux entrepris par ou à l'initiative des administrations publiques régionales :

Région flamande : 60 %;

province : 40 %.

2° pour les travaux entrepris par ou à l'initiative des administrations publiques locales :

Région flamande : 60 %;

province : 20 %;

commune : 20 %.

3° pour les travaux entrepris par ou à l'initiative des personnes morales de droit public ou de droit privé ou des particuliers :

Région flamande : 60 %;

province : 20 %;

commune : 7,5 %;

initiateur : 12,5 %.

Art. 34. Pour ce qui concerne les trouvailles fortuites, une convention réglant la destination des monuments archéologiques meubles peut être conclue entre la Région flamande représentée par l'Exécutif ou son délégué et le propriétaire du terrain et l'inventeur, sans préjudice des droits de l'inventeur et du propriétaire du terrain tels que fixés par les articles 552 et 716 du Code civil.

Cette convention peut également fixer la cession des monuments archéologiques meubles à une collection publique ainsi que l'indemnité éventuelle allouée au propriétaire et à l'inventeur.

CHAPITRE VI. — *Dispositions pénales*

Art. 35. Sans préjudice de l'application du Code pénal ou d'autres peines fixées par d'autres lois ou décrets, est puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 100 francs à 50 000 francs ou de l'une de ces peines seulement :

1° le propriétaire et l'usager qui enfreignent les dispositions de l'article 4, § 2;

2° celui qui sans l'autorisation prévue à l'article 6, § 1er, ou en violation de celle-ci, effectue des fouilles ou des travaux de terrassement en vue de rechercher ou d'examiner des monuments archéologiques;

3° celui qui entreprend des prospections archéologiques impliquant des perturbations du sol sans autorisation écrite ou en violation de celle-ci, conformément à l'article 6, § 2;

4° celui qui enfreint les dispositions générales régissant les fouilles archéologiques imposées en vertu de l'article 6, § 3;

5° celui qui s'oppose à l'ordre d'occupation temporaire des terrains comme prévu par l'article 7;

6° celui qui s'abstient de faire la déclaration conformément à l'article 8;

7° le propriétaire et l'usager qui négligent de prendre des mesures de conservation et de protection nécessaires prévues à l'article 8;

8° celui qui sans autorisation écrite ou par dérogation à celle-ci, utilise un détecteur pour rechercher et collecter des monuments archéologiques, conformément à l'article 9;

9° celui qui ne respecte pas les prescriptions en matière de classement fixées aux articles 13, § 2, 21 et 25;

10° le propriétaire qui s'abstient de faire la notification conformément à l'article 14, §§ 2 et 3 et l'article 22;

11° celui qui sans autorisation écrite ou par dérogation à celle-ci, effectue des travaux et opérations interdits conformément à l'article 25, §§ 2 et 3;

12° le fonctionnaire instrumentaire qui néglige de consigner la mention dans l'acte de cession et de notifier la cession à l'Institut conformément à l'article 28;

13° celui qui refuse l'accès aux fonctionnaires de l'Institut et à d'autres personnes désignées par l'Exécutif ou par son délégué conformément aux articles 30 et 31;

14° celui qui s'oppose à l'arrêt des travaux ou à l'empêchement de travaux et opérations interdits conformément à l'article 32.

Art. 36. Les dispositions du livre premier du Code pénal, y compris les articles 66, 67, 69, deuxième alinéa et 85 sont applicables aux délits définis à l'article 18.

Art. 37. Toute condamnation implique la remise en état ou le rétablissement de l'aspect extérieur des biens classés aux frais du condamné, sans préjudice de l'indemnisation.

A l'expiration du délai fixé dans le jugement, l'Exécutif ou son délégué peut faire exécuter les travaux aux frais du condamné.

Si la remise en état se révèle être impossible, des travaux d'adaptation peuvent être ordonnés à la demande de l'Exécutif ou de son délégué.

Promulguons le présent décret, ordonnons qu'il soit publié au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 30 juin 1993.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

L. VAN DEN BRANDE

Le Ministre flamand des Communications,
du Commerce extérieur et des Réformes institutionnelles,

J. SAUWENS

N. 93 — 2151

22 JULI 1993. — Besluit van de Vlaamse regering betreffende het ziekte-, bevallings- en borstvoedingsverlof toegekend aan tijdelijk aangestelde personeelsleden van de onderwijsinstellingen, georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap

De Vlaamse regering,

Gelet op de arbeidswet van 16 maart 1971, inzonderheid op artikel 39, gewijzigd bij de programmawet van 22 december 1989 en bij de wet van 29 december 1990;

Gelet op de wet van 18 februari 1977 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch onderwijs van het lange type, inzonderheid op artikel 15, § 3;

Gelet op de decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, inzonderheid op artikel 77, eerste lid;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, inzonderheid op artikel 51, eerste lid;

Gelet op het protocol van 11 mei 1993 houdende de conclusies van de onderhandelingen gevoerd in de gemeenschappelijke vergadering van Sectorcomité X en van onderafdeling « Vlaamse Gemeenschap » van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting, gegeven op 25 februari 1993;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken;

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op de tijdelijk aangestelde leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel van de onderwijsinstellingen, georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, die onderworpen zijn aan :

— het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

— het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra.

Dit besluit is eveneens van toepassing op de gesubsidieerde tijdelijk aangestelde leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de instellingen voor hoger onderwijs van het lange type, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Art. 2. Het in artikel 1 bedoelde personeelslid dat, eenmaal zijn dienst opgenomen, een eerste keer afwezig is wegens ziekte of gebrekkigheid, krijgt een aantal dagen bezoldigd ziekteverlof, berekend naar rata van één dag per reeks van tien dagen werkelijke diensten verstrekt als tijdelijk personeelslid sedert 1 april 1969.

Wanneer het personeelslid opnieuw afwezig is wegens ziekte of gebrekkigheid, wordt het aantal dagen bezoldigd ziekteverlof waarop het aanspraak kan maken, bepaald door het resultaat van de aftrekking met als eerste term het overeenkomstig het vorige lid berekende aantal dagen en als tweede term het aantal dagen bezoldigd ziekteverlof dat het sedert 1 april 1969 heeft genoten.

Art. 3. In afwijking van artikel 2, kan het in artikel 1 bedoelde personeelslid dat aangesteld werd voor de volledige duur van het school- of academiejaar en dat, eenmaal zijn dienst opgenomen, afwezig is wegens ziekte of gebrekkigheid, voor dat jaar aanspraak maken op dertig bezoldigd ziekteverlof indien de toepassing van voormeld artikel 2 voor hem minder gunstig is.

Indien het betrokken personeelslid echter vrijwillig of gedwongen zijn functie neerlegt vóór het einde van het school- of academiejaar, wordt het bedrag, gelijk aan het verschil tussen de bezoldiging die het op grond van het eerste lid van dit artikel heeft gekregen en de bezoldiging waarop het aanspraak zou kunnen maken hebben bij toepassing van artikel 2, aan de belanghebbende teruggevraagd.

Art. 4. De bezoldigde afwezigheid wegens ziekte of gebrekkigheid, bedoeld in de artikelen 2 en 3, is een periode van verlof gelijkgesteld met dienstactiviteit.